

øvrige Pap er i den nugældende Toldlov delt mellem Løbe-Nr. 208 og 211, saaledes at almindeligt Pap, hvorved forstaaes „Pap i Naturfarve, saasom hvidt og brunt Træpap, graat Bogbinderpap, gult Halmpap og Raapap til Tagpapfabrikation, hvad enten det er dannet i Masse eller i Lag“, fortoldes under nugældende Løbe-Nr. 208, 2 Øre pr. kg, Resten under Løbe-Nr. 211, 8 Øre pr. kg. Denne Sondring mellem „almindeligt“ Pap og andet Pap har gjort Tarifieringen af Pap overordentlig usikker og besværlig, og en Grænse, der virkelig danner Skellet mellem det tarveligere og det bedre Pap, er næppe at finde. Ved Overgang til Værditold bliver en saadan Grænse overflødig. For det herhenhørende ubehandlede Pap har de nugældende Satser, 2 og 8 Øre pr. kg, udgjort henholdsvis 12—25 og 5—30 pCt. af Varenes Pris i 1913. Forslaget betyder saaledes for disse grove Varer, der for en stor Del er Raavarer for andre Industrier (f. Eks. Tagpapfabrikation), en væsentlig Nedsættelse af Beskatningen. Der fremstilles en ikke ringe Mængde Pap af Fabriker her i Landet (1920 ca. 2,3 Mill. kg), navnlig Raapap for Tagpapfabrikation og lign., men Forbruget dækkes dog hovedsagelig gennem Indførsel fra Udlandet. Pap, som er ferniseret, olieret o. s. v., er ikke nogen Artikel af stor Betydning; det fortoldes nu med 8 Øre pr. kg. Større Betydning har Pap, som er *behandlet med Tjære* og eventuelt tillige med Sand, Asfalt og lign. Saadant Pap anvendes navnlig som Tagpap. Den nugældende Sats, 1,5 Øre pr. kg, udgjorde i Aarene inden Krigen for det med Sand bestrøede Tagpap ca. 25 pCt. af Varens Værdi, for det usandede Tagpap omkring 10 pCt. Satsen er foreslaaet til 7,5 pCt. af Værdien. Forbruget tilfredsstilles normalt næsten fuldstændig af den indenlandske Industri. For Fabrikationen af det sandede Tagpap har den nugældende Toldlov givet en saa stor Beskyttelse, at Indførsel har været udelukket; denne Beskyttelse vil blive en Del nedsat efter nærværende Forslag, saaledes at den faar forholdsvis samme Størrelse som for det usandede Tagpap. Sammen med Pap imprægneret med Tjære er foreslaaet fortoldet paa samme Maade imprægneret *Filt til Skibsforhudning*, der nu er toldfrit under Løbe-Nr. 111, idet de to Varer vanskeligt lader sig skille fra hinanden. Filt til Skibsforhudning er forøvrigt en ringe Artikel, og Forslaget vil ikke faa nogen reel Betydning, da saadant Filt, hvis det skulde forekomme, vil blive toldfrit i Henhold til § 37. Af særlige Arter af Pap, som vil falde til Fortoldning under nærværende Løbe-Nummer, kan nævnes *Kunstlæderpap*, som nu fortoldes med 8 Øre pr. kg, hvilket i Aarene inden Krigen udgjorde ca. 30 pCt. af Varens Værdi. Varen er Raavare for en Del Industrier (Skotøjsfabriker, Bogbinderier o. s. v.). En ikke ringe Del af Forbruget dækkes af den indenlandske Industri. Ogsaa *Vulcanfibre* og *Papper til Jacquardmaskiner* er af Hensyn til Varenes Karakter som Hjælpemidler for Industrien henførte til dette Løbe-Nummer. Endelig vil under nærværende Løbe-Nummer falde til Fortoldning *grovere Arbejder af Papirmasse*, f. Eks. Baljer, Spande og lign., Spoler, Rør, Stænger, Hjul, Værktøjsskaffer, Remskiver og lign. grovere Artikler saavel til Husholdningsbrug som til teknisk Anvendelse. Disse Artikler fortoldes nu med 8 Øre pr. kg, Løbe-Nr. 211, hvilket i 1913 gennemsnitligt var omkring 10—12 pCt. af Værdien. I en *Anmærkning* er optaget en Regel om, hvorledes Grænsen skal drages mellem Pap og Papir (Karton).